

Kroniek van 30 Jaar

*Orde van den Prince
Afdeling Zeerbergen*

1968 - 1998

INHOUD

Ter inleiding

Van gezworen kameraden via slijkboeren naar heren van Princelijke bloede

De leden van het eerste uur

30 jaar Princelijk leven in een notendop

Hoe de Neerlandistiek groeide

De voorzitters en hun raadsleden

De lino van de afdeling Keerbergen

Ter afsluiting

Ter Inleiding

Het dertigjarig bestaan van de afdeling bij de Orde van den Prince is een moment om even stil te blijven staan. Onwillekeurig gaan de gedachten dan in verschillende richtingen:

- spontaan denkt men terug aan de oprichting, de leden van het eerste uur, het eerste bestuur....
- hoe zijn deze dertig jaar verlopen, met de zowat 300 vergaderingen en activiteiten, met de 12 besturen, met de flinke groei in het ledenbestand?
- wat is de bijdrage geweest van de afdeling Keerbergen tot de doelstellingen van de Orde?
- hoe is de Amicitia en de Tolerantia binnen onze afdeling en naar buiten toe gegroeid?

Deze en nog vele andere vragen en bedenkingen komen bij ieder van ons bij deze gelegenheid naar boven.

De voorliggende kroniek, opgesteld ter gelegenheid van deze dertigste verjaardag, wil onder meer dieper ingaan op de aangehaalde vragen en bedenkingen. Het is niet de bedoeling een gedetailleerd geschiedenisboek te brengen maar wel, naar we hopen, een boeiend relaas van het ontstaan en het groeiproces van onze afdeling. We willen de hoofdlijnen schetsen die gemaakt hebben dat onze afdeling in de loop van deze dertig jaar geworden is tot wat zij nu is. Zo wordt dan ook een stukje van onze geschiedenis vastgelegd voor de toekomst.

Deze kroniek is enkel tot stand kunnen komen dank zij de gedreven inzet van onze leden Luc Marcelis, die al het opzoekingswerk en interviews voor zijn rekening heeft genomen en Jean Bauweraerts, die zorg heeft gedragen voor de finale inhoud en vormgeving. Wij zijn hen hiervoor erg dankbaar. Ook de leden die op een mondelinge manier bijkomende informatie hebben verschaft zijn we dankbaar om hun bijdrage. We wensen u veel leesgenot met deze kroniek "uit de annalen en de mondelinge overlevering" van de afdeling Keerbergen over de voorbije dertig jaar.

6 juni 1998

Corneel Beyers, Voorzitter

Van Gezworen Kameraden via Slijkboeren naar Heren van Princelijke Bloede

Er waren eens, heel lang geleden, zo lang geleden dat we het allemaal zo goed niet meer weten, een hechte groep vrienden.

Dit alles gebeurde in Keerbergen, in de tijd toen daar nog bossen waren en dieren die misschien nog konden spreken, in de tijd toen de mensen elkaar nog echt kenden en tijd voor elkaar konden maken.

Lang voor deze groep Princen zouden worden, waren het reeds koningen, koningen van levenslust, goede luim en hechte kameraadschap die op zeer regelmatige tijdstippen deze kameraadschap bezegelden onder bel motto "Wein, Weib und Gesang". Voor de goede orde weze vermeld dat de Weib in dit verhaal vooral een passieve rol speelden, maar ja, iemand moest toch op de kinderen passen terwijl vader een stapje in de wereld zette.

Hoe onze vrienden aan de naam slijkboeren geraakten, is ietwat in de nevelen der tijd gehuld, maar volgens goede bronnen zou volgende anekdote wel eens een tipje van de sluier kunnen oplichten...

Op een goede dag waren onze vrienden nogmaals aan elke echtelijke controle ontsnapt. Het was in de wonderbaarlijke tijd toen vliegvelden nog konden veranderen in een meer. Het was putje winter, in de tijd toen er nog echte winters waren en alles was zo stijf bevroren dat het kraakte. Achter de opgehoogde berm van het meer in aanleg wenkten in de diepte de lichtjes van een hoeve-taverne-manege toch zo verleidelijk dat onze vrienden aan deze verleiding niet konden weerstaan, zelfs niet als ze dit al gewild zouden hebben. In de gezellige warmte rond het haardvuur werd menig verhaal verteld en moesten dus ook de kelen zeer regelmatig worden gesmeerd. Aan de leute kwam maar geen eind en de buitenwereld bestond niet meer. Onze vrienden hadden dan ook niet gemerkt dat een plotse dooi met hevige wind en kletterende regen van de hard bevroren grond een dikke modderige brij had gemaakt.

Consternatie alom bij het ochtendgloren met schuivende en vastrakende auto's en vrienden die met vaste hand doch iets minder vaste tred zich door deze onverwachte weergoden niet van de wijs lieten brengen. Duwen dus en trekken en vooral vallen: een grandioos modderbad en de naam slijkboeren was geboren.

Ondertussen stond ook de wereld buiten de Keerbergse herbergen niet stil en in dezelfde tijd was de Orde van den Prince in Brabant in volle ontwikkeling: eerst werd gedacht aan twee bijkomende afdelingen, één boven en één onder Brussel gelegen als beginnende dam tegen de verfransing. Maar in 1968 alleen al werden vier afdelingen, waaronder deze van Keerbergen -met daarnaast ook nog Halle, Asse en Diest -boven de doopvont gehouden en uiteindelijk zouden er op zeven jaar tijd niet minder dan elf bijkomen.

Wat Keerbergen betreft was onze groep slijkboeren toch enigermate in ademnood gekomen. In de winter van 67-68 werd besloten op zoek te gaan naar vernieuwing en verdieping ter ondersteuning van de kameraadschap.

Het zoeken naar vernieuwing en verdieping enerzijds en de uitbreidingsplannen van de Orde anderzijds waren dus geroepen elkaar te vinden.

En zo geschiedde.....

Vic De Ruyter, gewestpresident Brabant en intendant van de K.V S. te Brussel, kwam in contact met slijkboer en ingeweken Keerbergenaar Laurent De Lobel. Deze principiële en charismatische figuur was vastbesloten weerstand te bieden aan de toenmalige verfransingsdruk in onze streek. Hij wist zijn groep vrienden te inspireren tot behoud van eigen aard en Vlaams karakter. Ongetwijfeld heeft Laurent een voorname en wellicht beslissende rol gespeeld bij de oprichting van de Afdeling Keerbergen.

Op 21 juni 1968 zag deze nieuwe afdeling het levenslicht.

De oude gewaden werden afgelegd en de Koninklijke Slijkboeren noemden zich vanaf die dag Prince-Vrienden. Alhoewel! Het speelse, Bourgondische, schelmachtige en ongebonden karakter zou nog jarenlang doorspelen en de afdeling kneden tot datgene wat ze nu is.

En noemde de president-stichter (volgens de annalen van een presidiumvergadering van nauwelijks enkele jaren terug) de oprichting van onze afdeling een schoolvoorbeeld van hoe het niet moest en nooit meer mocht, dan is er ondertussen reeds veel water naar de zee gevloeid, zijn we dertig jaar verder en worden we soms al eens als voorbeeld gesteld. Maar dat is een ander verhaal.

De Leden van het eerste Uur

De ledenlijst van 1968 vermeldt de volgende 15 leden voor de nieuwe afdeling Keerbergen :

Jozef Maria COREMANS, Ambtenaar Ministerie van Financiën

Paul CUVRY, Architect

Frans Steven DE BATSELIER, Lector K.U.Leuven

Laurent DE LOBEL, raadslid, Secretaris-Generaal British Continental Office NV

Luc GHEKIERE, Dr. Med.

Jean GIELISSEN, Directieattaché Burgerluchtvaart

José HOFFMANN, Apotheker

Emiel JANSSENS, Atheneum leraar

René PIOT, raadslid Hoofdinspecteur-directeur bij de Nationale Dienst voor Afzet van Land- en Tuinbouwproducten

Jos REUSENS, Industrieel

René SPAENHOVEN, Adjunct-directeur bij de Bouwmaatschappij CFE

Ferdinand VAN ASSCHE, voorzitter Procuratiehouder bij de Kredietbank N.V.

Bernardus VAN BERGEN, Zaakvoerder invoerfirma van machines

Alfons VAN DEN BROECK, Senior Captain BO 707 Sabena Airlines

Albert VAN DESSEL, Dr. Med.

30 Jaar Princelijk Leven in een Notendop

Vooraf

Wanneer men de archieven van de afdeling napluist, wordt het snel duidelijk dat de afdeling de voorbije dertig jaar erg actief is geweest. Vele eminente sprekers waren te gast op de maandelijkse vergaderingen en andere activiteiten. Bezoeken aan andere afdelingen, geleide culturele uitstappen, kaas- en wijnavonden... stonden regelmatig op de agenda. Op deze wijze heeft onze afdeling, weliswaar met vallen en opstaan, stukje bij stukje bijgedragen tot de doelstellingen van de Orde en haar keure. Het zou ons te ver leiden om dit allemaal in deze kroniek op te nemen en we zouden zelfs het doel ervan voorbij schieten. Diegenen die meer gedetailleerde informatie wensen, zullen vermoedelijk hun gading vinden in het veel uitgebreidere manuscript opgesteld door Luc Marcelis in zijn zoektocht naar onze geschiedenis.

Zoals reeds in de inleiding gesteld, beperken we ons in deze kroniek tot een beschrijving van de hoofdlijnen die gemaakt hebben dat onze afdeling in de loop van deze dertig jaar geworden is tot wat ze nu is. Wij weten dat onze afdeling niet zou zijn wat ze nu is zonder de inzet en inbreng van velen. Wij zijn er ons dan ook van bewust dat in het hiernavolgend overzicht velen zouden moeten genoemd worden die niet genoemd zijn. Wilt u het ons niet kwalijk nemen.

De Jaren 60: Het Prille Begin

De allereerste vergadering van de nieuwe afdeling onder het voorzitterschap van Fernand Van Assche, geflankeerd door de raadsleden Laurent De Lobel en René Piot, greep plaats op 14 juli 1968. De heer De Sy, gewestpresident, was eregast.

De jonge afdeling met zijn 15 leden is op dat ogenblik de 23-ste afdeling van de Orde die toen in totaal 672 leden telde. Het jaar 1969 werd princelijk en hoofs ingezet met een diner in de prestigieuze Hostellerie Berkenhof waarop de andere afdelingen van het gewest Brabant waren uitgenodigd. Het meest markante feit van deze avond evenwel was dat hij ingericht werd ter ere van de dames, die dan ook uitgenodigd waren. Het werd blijkbaar een meevaller, want dergelijke diners bleken voor herhaling vatbaar en zullen de geschiedenis ingaan als "ladies nights".

Verbroederings en goede contacten met andere afdelingen zijn dus blijkbaar niets nieuws, maar een constante in onze werking.

"Ladies nights" zullen onder de oude slijkboeren wel een delicaat thema geweest zijn. Zelfs op de huidige dag is het soms nog steeds dansen op een slappe koord om het aantal "ladies nights" te bepalen! Ja, de geest van de slijkboeren is nog steeds levendig aanwezig!

1969 is ook het jaar van de eerste uitstap en wel naar Coö, nee, niet naar de wereldberoemde watervallen maar naar het in opbouw zijnde spaarbekken met waterkrachtcentrale. René Spaenhoven had de leiding, niet verwonderlijk als je weet dat zijn firma belast was met de uitvoering der werken.

Naast de vele vreugdevolle momenten is 1969 ook het jaar van het overlijden van Laurent De Lobel na een pijnlijke ziekte. Deze warme en onbaatzuchtige persoonlijkheid en bezieler van de groep heeft dan ook de groei van de afdeling in Amicitia en Tolerantia, precies zoals hij het zou gewild hebben, niet meer mogen meemaken.

Met hem, eerste lid dat ons verlaten heeft, herdenken en eren wij alle goede vrienden die ons in de loop der jaren zijn ontvallen.

De jaren 70: Ontstaan van de Aspergenachten.

Ook het nieuwe decennium werd ingezet met een "ladies night".

Naast de normale activiteiten van de afdeling werd zeer actief gewerkt aan nauwe contacten met andere afdelingen, wederzijdse uitnodigingen, uitwisselingen; ook de ledenwerving werd zeker niet uit het oog verloren zodat de nieuwe loot van de Orde voortdurend aan levenskracht en belang won. Het opmerkelijkste feit uit deze jaren is toch zeker het ontstaan van de "Nox Asparagi". Deze evenementen zullen de tand des tijds doorstaan, uitgroeien tot een lange traditie, zodanig zelfs dat de afdeling Keerbergen bij vele andere afdelingen vooral bekend is voor deze onovertroffen Aspergenachten.

De eerste Aspergenacht greep plaats in 1971. Van bij het begin werd aan de feestelijke en stijlvolle organisatie zeer veel belang gehecht: verzorgd menu, uitgelezen gastsprekers, speciale attracties en attenties. Een traditie binnen de traditie gedurende ontelbare jaren was de tafelschikking die werd toevertrouwd aan twee echte specialisten, met name Fons Bellekens en Jos Caers, volleerde hofmeesters en vooral guitige spuiters. Het buitengewoon belangrijke werk greep meestal plaats thuis bij laatstgenoemde waar Maria zorgde voor overheerlijke hapjes en Jos overvloedig voor lekkere drank, kwestie van het gedurende de lange avond en nacht die het wikken en wegen vergde toch te kunnen volhouden. Het resultaat mocht dan ook gezien worden: een keurige tafelschikking met gasten die helemaal bij elkaar pasten of -hoe ondeugend -juist de perfecte antipoden waren!

De Ditshoeve in Rijmenam zal vele jaren de plaats van afspraak zijn.

Het eerste lustrum van de Aspergenacht werd met veel luister gevierd in 1976, samen met vele andere afdelingen, ook uit Nederland -de uitnodiging gewaagde zelfs van een verbroedering tussen noord en zuid- en in aanwezigheid van de president en gewestpresident. Voor de eerste, maar niet voor de laatste keer, werden de gasten vergast op een beiaardconcert. Ongetwijfeld was het feest een groot succes, in alle geval konden de vrienden van geen ophouden weten. Toen zelfs in de vroege morgen nog geen aanstalten werden gemaakt om op te krassen liet Paul Dits, eigenaar van de Ditshoeve, dan maar broodjes, koeken, warme chocolade en koffie aanrukken zodat de nachtvlinders, of waren het ochtendvlinders, vergast werden op een niet geprogrammeerde en niet alledaagse "petit-déjeuner sur l'herbe" en dit alles aan de voet van de verstomde -want wellicht verbaasde- beiaard. De eerste vogeltjes zullen wel voor een aangepast concert gezorgd hebben. In dit lustrumjaar werd ook de kaap van 20 leden genomen: het ledenboekje vermeldde er 21 om precies te zijn.

De jaren 80: de onvergetelijke Nieuwjaarsrecepties en lange Ahasverustocht met behouden thuiskomst

Het jaarbegin werd al vanaf het begin zeer feestelijk gevierd en reeds eind van de jaren zeventig kiemde het zaad dat zou uitgroeien tot de onvergetelijke nieuwjaarsrecepties van de jaren tachtig. De toenmalige voorzitter nodigde zijn leden uit in een zeer poëtische dichtvorm tot de nieuwjaarsreceptie van 1978. Dit pareltje luidde als volgt:

Beste Prince-vriend,

*Bij het begin van het nieuwe jaar
ontmoeten wij opnieuw elkaar
om wensen te wisselen
en zaakjes te bedisselen
daarbij nippend van een glaasje
en knagend aan een kaasje.*

*Zulks kan gebeuren
binnen de deuren
van een warm tehuis
van een grote muntenkluis.*

*Op stedse wijze gekleed
en met goede luim doorkneed
zullen wij om twintig uur belanden
in de Bank van Parijs en de Nederlanden
op de grote markt van de fiere stad
waar ooit de raad van Vlaanderen zat.*

*Vaar intussen veilig –
want uw welzijn is ons heilig-
uit het oudejaar
want 't nieuwe jaar slaat al klaar.*

Bijzonder is dat vanaf 1981 onze gerenommeerde kunstschilder Gust Dierickx samen met zijn Francine nogmaals hun groot hart en vooral zijn sfeervol atelier openden voor deze nieuwjaarsrecepties. Met de Bourgondische geest die ons kenmerkt en de bescheidenheid die ons soms siert, moet onder het woord "receptie" vooral de aanzet tot een grandioos diner worden verstaan.

Iedereen die er bij was getuigt nu nog van de bijzondere stemming die telkens van de partij was. Nadat de eigenhandig bereide maaltijd was afgeruimd werden de stoelen gedraaid en ontpopte onze gastheer zich tot een begaafde cineast die ons deed proeven van zijn kunstzinnige films.

Deze jaarlijks weerkerende evenementen zouden voortduren tot het begin der jaren 90 toen het snel groeiende ledental Gust's atelier uit de voegen deed barsten en ons dwong uit te wijken naar andere oorden.

Vijf jaar na het noodgedwongen opdoeken van deze mooie traditie, bij onze eerste nieuwjaarsreceptie in "de Witte Meren" zou Gust ons na de maaltijd nog een keer vergasten op zijn films, wat de warme en nostalgische sfeer deed herleven. Gust en Francine bedankt!

We mogen ook in deze tijd de regelmatig weerkerende volksspelen, in de schaduw van de kerktoren van het godvergeten Wakkerzeel, niet onvermeld laten.

Ook de memorabele kaas- en wijnavonden leven zeker nog voort in veler herinneringen: René Piot, beroepsmatig betrokken bij de afzet van land- en tuinbouwproducten, maakte zijn functie wel helemaal waar!

Zo komen stilletjes aan de jaren in zicht waarbij gulle Bourgondiër en studentikoze kwajongen Luc Ghekiere zich als voorzitter aandiende. Schitterende aspergeavonden, culinaire hoogstandjes bij de maandelijkse vergaderingen, uitnodigingen in het arabisch, gastsprekers die wel Luc Ghekiere maar toch Luc Ghekiere niet zijn. Niets was Luc teveel. Het enge kader van een vast vergaderlokaal was voor deze wereldburger een te nauw keurslijf en samen met hem maakte de afdeling een drie jaar durende Ahasverustocht waarbij elke maand vergaderd werd in een ander lokaal in de verre of nabije omgeving. De tocht voerde ons zelfs naar de vliegbasis van Kleine Brogel in het verre Limburg en bij de keuze van de vergaderplaats wogen vooral culinaire aspecten zwaar door. Kwestie van zich niet te vergissen ging onze Bourgondiër wel heel regelmatig gaan voorproeven onder het motto tweemaal genieten is een dubbel genot.

Waren we zeker niet de meest orthodoxe Princen in die tijd, het meest princelijke leven voerden we ongetwijfeld!

De jaren 90: een nieuwe verdieping en culturele extra activiteiten

Deze jaren beginnen met een versobering en met schatbewaarders die helemaal niets meer te bewaren hadden, maar integendeel op een heel inventieve manier de touwtjes aan elkaar moesten proberen te knopen.

Nochtans slaagde de afdeling er in om in 1992 een schitterende gewestdag op touw te zetten, terwijl in '93 met de nodige luister ons zilveren jubileum gevierd werd.

Ondertussen was met Luc Reusens een jonge voorzitter aangetreden die resoluut de kaart van de herbronning trok. Helaas zal Luc snel ziek worden en overlijden aan een slepende ziekte. Niet meer in staat de vergaderingen bij te wonen hield hij toch vanaf zijn ziekbed tot de laatste dagen de touwtjes stevig in handen.

Snel zijn de dagen vergeten dat de gewestpresidenten hun beklag maakten over het laattijdig of meestal niet doorsturen van de nodige rapporteringen. Wie had ooit kunnen denken dat wij ook op dit domein ooit als voorbeeld zouden worden gesteld!

Nadat de Orde ook meer de nadruk begon te leggen op culturele activiteiten nam Keerbergen hier snel het voortouw door, buiten de maandelijkse vergaderingen, met groot succes bezoeken aan prestigieuze kunsttentoonstellingen, steden, concerten en toneelvoorstellingen op touw te zetten. Dat de schatbewaarders ondertussen goed geboerd hadden, mag blijken uit het feit dat deze bijkomende activiteiten door de kas werden gesponsord.

Om de bekendheid van de Orde van den Prince, afdeling Keerbergen, in de regio te verhogen traden we in maart '97 voor de eerste keer naar buiten met de organisatie van een dubbelconcert in de kerk van Keerbergen. Het concert bestond enerzijds uit orgelmuziek op het prachtig gerestaureerde Van Peteghem orgel en anderzijds uit kamermuziek gebracht door het trio Florestan. Opmerkingen over lege kerken waren die avond zeker niet aan de orde want de kerk zat afgeladen vol!

De groei en bloei van de afdeling kunnen niet beter geïllustreerd worden dan met de droge opsomming dat we vandaag zijn opgeklimmen tot het record aantal van 45 leden.

Hoe de Neerlandistiek groeide

Vanaf 1971 werden door de toenmalige landraad initiatieven genomen in verband met het steunen van leerstoelen Neerlandistiek. Toch zullen we moeten wachten tot een nieuw initiatief van het presidium in 1977 waarbij aan Keerbergen de leerstoel van Grenoble werd toegewezen. Op vraag van onze afdeling werden de krachten in dit domein gebundeld met Leuven om zodoende gezamenlijk een grotere financiële inspanning te kunnen leveren. Uiteindelijk zal vanaf 1978 samen met Leuven de leerstoel van Lublin in Polen gesteund worden.

De werking Neerlandistiek kwam ondertussen maar moeizaam van de grond. Naar aanleiding van een colloquium in de zomer van 1982 meldde onze toenmalige voorzitter Fé Michielssen dat het niet mogelijk was een relevant verslag van de eigen activiteiten op te stellen omdat de ervaringen van de afdeling nog te beperkt waren...

Einde van de jaren '80 zal de werking Neerlandistiek een hoge vlucht beginnen nemen. Vriend Bert Bossuyt steekt de neus aan het venster en vanaf 1989 zal hij zijn sterke schouders onder het docentschap in Aarhus (Denemarken) steken met daadwerkelijke acties onder de vorm van boekeninzamelingen, een gestructureerde financiële steun en persoonlijke kontakten ter plaatse.

Nadat het docentschap in Aarhus door de Deense overheid wegens een veranderde financieringsregeling wordt afgebouwd, vinden we in docent Paul Van den Heuvel en het verre Ljubljana in Slovenië een nieuwe uitdaging die zeer snel vruchten zal dragen. Vanaf 1994 en dit gedurende een tweetal jaren zullen zelfs een aantal studenten van aldaar een week bij ons verblijven met bezoeken aan Antwerpen, Brugge en Brussel om nog maar te zwijgen van de verbroederingsavond in Leuven.

Wanneer Paul Van den Heuvel in 1997 promoveert naar het grotere Bratislava in Slovakijë zullen de goede opgebouwde persoonlijke banden met de docent er toe leiden dat de afdeling hem volgt en het docentschap in Bratislava onder haar hoede neemt.

De Voorzitters en hun Raadsleden

Puttend uit de toespraak van voorzitter Luc Reusens ter gelegenheid van het zilveren jubileum van onze afdeling en ook uit de mondelinge overlevering wordt elke voorzitter kort maar krachtig getypeerd. Tevens vermelden we het aantal leden op het einde van elke periode.

- 68-69 Ferdinand Van Assche - 15 leden

Zijn grote verdienste, als eerste voorzitter, bestond er in om samen met de werkers van het eerste uur op een accurate en gemoedelijke manier de nodige impulsen tot verdere ontplooiing te geven.

Raadsleden: Laurent Delobel en René Piot

- 69-72 Luc Struye - 21 leden

Dynamiserend en animerend verruimde h(i) de kon/akten naar andere afdelingen, binnen en buiten het gewest en wist hij de afdeling op te tillen; hij is de geestelijke vader van de Aspergenachten.

Raadsleden: Jos Coremans en Ferdinand Van Assche

- 72-75 René Piot - 27 leden

Wist de afdeling meesterlijk te leiden. Als promotor van producten van eigen bodem zorgde hij regelmatig voor kaas en wijn. Als geen ander wist hij ook de geest van amicitia en tolerantia te ontwikkelen.

Raadsleden: Jos Coremans en Luc Struye

- 75-78 Jos Coremans - 27 leden

Met diepzinnige overwegingen, niet gespeend van enige spiritualiteit, en met grote welsprekendheid wist hij iedereen te boeien door zijn woordenspel. Een natje en een droogje ontbraken niet en samen met zijn broer leerde hij zijn volk (volks) spelen.

Raadsleden: Luc Struye, Paul Cuvry, Felix Michielssen

- 78-81 Ferdinand Van Assche – 27 leden

Zag zijn inzet van het eerste uur, misschien tot eigen spijt, beloond met een tweede voorzitterschap.

Raadsleden: Robert Cleemput, Felix Michielssen

Neerlandistiek: Frans De Weer, Paul Valckenaers

- 81-84 Felix Michielssen - 29 leden

Modererende en kalme figuur die door zijn verzoenend optreden de sympathie van iedereen wist te verwerven. Hij slaagde er in topfiguren als spreker uit te nodigen.

Raadsleden: John Cordier, Robert Cleemput, Karel Schodts

Neerlandistiek: Frans De Weer, Paul Valckenaers

- 84-87 Frans Theeuwes - 30 leden

Met een kordate aanpak leidde hij de afdeling met vaste hand. Hij wist te genieten en te laten genieten van alle goede dingen des levens. Hij hield alles scherp in de gaten en zag dat het goed was.

Raadsleden: Wim Van Meel, Robert Cleemput

Neerlandistiek: Paul Valckenaers, Bert Bossuyt

- 87-90 Luc Ghekiere - 30 leden

Bourgondiër die ons de lekkere tafelen van de streek deed ontdekken. Nooit om een kwinkslag en guitige streek verlegen, was zijn vriendschap hartelijk en oprecht.

Raadsleden: Paul Valckenaers, Jean De Roeck

Neerlandistiek: Bert Bossuyt

- 90-93 Jean De Roeck - 35 leden

Encyclopedische figuur die de afdeling wist te boeien. Stevig als de "denker" van Rodin. Legde de basis voor de financiële heropstanding.

Raadsleden: Luc Reusens, Bert Verdoodt

Neerlandistiek: Bert Bossuyt

- 93-94 Luc Reusens - 38 leden

Rechtlijnig en principieel in een geslaagde zoektocht naar herbronning en naar de basis van het Prince-gedachtengoed.

Raadsleden: Jean Bauweraerts, Ivo Vaes

Neerlandistiek: Bert Bossuyt

- 94-96 Jean Bauweraerts - 40 leden

Gewapend met een goede dosis optimisme en humor werd verder getimmerd aan de ingeslagen weg en werd resoluut geopteerd voor de uitbouw van de culture uitstappen.

Raadsleden: Ivo Vaes, Bert Bossuyt

Neerlandistiek: Bert Bossuyt

- 96-99 Corneel Beyers - 45 leden

Zijn rijk behoort nog tot het heden en is nog niet opgenomen in de rijke annalen van de geschiedenis.

Raadsleden: Marc Grugeon, Ivo Vaes

Neerlandistiek: Bert Bossuyt

De Lino van de Afdeling Keerbergen

Ons lid Gust Dierickx, kunstschilder, heeft in 1988 een lino-snede gemaakt waarin hij de essentie van de Keure van de Orde van den Prince en van de regio Keerbergen heeft uitgebeeld.

Op de omslag van deze kroniek vindt u hiervan een verkleinde weergave. Het originele werk is gedrukt op wit kunstdrukpapier op het formaat 35x44 cm. Een toelichting hierbij:

- links onderaan is Willem de Zwijger, Prins van Oranje (1532 -1584) afgebeeld; de Orde van den Prince is naar hem genoemd omdat hij zich onder meer ingezet heeft voor het "Nederlandse Gemenebest"; achter de prins staat een boom met oranjeappelen
- rechts onderaan vinden we de symbolen van de wetenschappen, het recht en de kunsten
- de leeuw staat symbool voor de Vlaamse eigenheid en strijdvaardigheid
- het verenigingsleven en de samenkomst worden voorgesteld door de tafelende leden
- de Keerbergse heimolen en kerktoren verwijzen naar onze afdeling.
- het geheel wordt gedragen en omkaderd door het monogram en het devies "amicitia et tolerantia" van de Orde van den Prince en haar Keure.

Ter afsluiting

We zijn uitgegroeid tot een zeer dynamische en gerespecteerde Prince-afdeling. De doelstellingen en de geest van de Orde van den Prince zijn bij de leden van de afdeling levendig aanwezig.

Ook al zullen de strijders van het eerste uur traditie getrouw regelmatig klagen dat "het is niet meer zoals weleer", toch kunnen onze stichters en hun getrouwen gerust zijn. De geest van de slijkboeren waart nog steeds levendig rond in onze afdeling: hij is de dessem waarop onze eigenheid gestoeld is en zal blijven.

Dertig jaren van groei en bloei hebben er voor gezorgd dat onze afdeling voldoende weerstand opgebouwd heeft om vol vertrouwen de toekomst tegemoet te treden.

Moge de bloeiende en boeiende afdeling Keerbergen dan ook in het millennium dat zich aandient een succesvolle, princelijke en stevige loot blijven binnen de Orde van den Prince.